

Ἡ διαχείρισις τοῦ **ΑΣΤΕΟΣ** ἀνατέθη εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς **ΕΣΤΙΑΣ** (ὁδὸς Σταδίου μεγάλη εἰκία Παύλου Λάμπρου) καὶ πρὸς αὐτὸ τοῦ λοιποῦ πρέπει ν' ἀπευθύνηται πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα ἐν γένει τὴν δοσοληψίαν, τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, τὴν ἀποστολὴν φύλλων, κλπ.

Πᾶσα αἴτησις περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἢ περὶ ἀποστολῆς φύλλων δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἐὰν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ τιμήματος.

Παρακαλοῦνται διὰ τελευταίαν φορὰν οἱ καθυστεροῦντες τὴν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς των κ. κ. συνδρομηταὶ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅπως σπεύσωσι ν' ἀποτίσωσι τὴν ὀφειλὴν των, διότι ἄλλως ἀνυπερθέτως θα διακοπῇ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Οἱ κατὰ τόπους ἡμέτεροι ἀνταποκριταὶ παρακαλοῦνται τοῦ λοιποῦ νὰ συνεννοῶνται ἀπευθείας μετὰ τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς **ΕΣΤΙΑΣ**.

ΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

Ὑπάρχει ἡμέρα καθ' ἣν ἡ ἐκκλησίᾳ μνημονεύει οὐχὶ ἐνὸς ἢ δύο ἀγίων χωριστά, ἀλλὰ πάντων τῶν ἀγίων συλλήβδην. Καὶ ἀνάλογον πράττομεν καὶ ἡμεῖς σήμερον. Ἀφ' οὗ ἐν τῇ προχείρῳ πινακοθήκῃ μας παρουσιάσαμεν μίαν πρὸς μίαν τὰς μορφὰς τῶν ἀνδραγαθησάντων κατὰ τὰ σύνορα, σήμερον δημοσιεύομεν τὰς εἰκόνας ὁμίλου τραυματιῶν στρατιωτῶν, νοσηλευμένων ἐν τῷ στρατιωτικῷ νοσοκομείῳ Λαρίσσης. Οἱ πλείστοι τούτων εἰσιν ἄγνωστοι κατ' ὄνομα. Οὐχ' ἦττον ἔπρεπε νὰ μὴ μείνῃ ἄγνωστος καὶ ἡ φυσιογνωμία αὐτῶν. Εἴπερ τις καὶ ἄλλος ἐπραξεν καὶ οὗτοι τὸ καθήκόν των, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ πληγαὶ των, ἐξ ὧν πολλαὶ ἦσαν λίαν ἐπικίνδυναι. Διότι ἡ σφαῖρα ἄλλου μὲν διήλθε διαμπερῶς τὸν τράχηλον, εἰς ἄλλου δ' εἰσῆλθε τὸ στόμα θραύσασα ὀδόντας, καὶ ἄλλου ἔτρωσεν ἕτερον μέρος τοῦ σώματος ἐπικινδύνως. Εὐτυχῶς χάρις εἰς τὴν πεφωτισμένην συνδρομὴν τῆς ἐπιστήμης καὶ τὰς θαυμάσιαις περιποιήσεσι, οὐδεὶς τῶν τραυματιῶν τῶν νοσηλευθέντων ἐν τῷ νοσοκομείῳ Λαρίσσης ἀπέδωκεν. Πάντες ἐξῆλθον ἢ ἐξέρχονται προσεχῶς ἰαθέντες ἐκ τῶν τραυματίων των, ἅτινα εἶνε ἡ καλλιτέρα ἀπόδειξις τῆς γενναιότητός των. Διὰ τῆς παρουσίας τῶν ἀνδρῶν τούτων μετὰ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ θὰ ὑποθάληται νῦν τί πολέμικόν αὐτοῦ ζώπυρον, μέχρις οὗ σημάνῃ ἡ μεγάλη ὥρα καθ' ἣν οὗτος θὰ κληθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ σοβαρῶς καὶ πραγματικῶς τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκόν του.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐξετάσεις μικρῶν καὶ μεγάλων. — Ἡ προσδοκία τοῦ ἔθνους. — Οἱ λόγοι καὶ αἱ μηχανορραφαί τῆς αὐλῆς. — Τὰ ξεῖδις ἀναβαλλόμενα. — Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος ἐν Ἠλείῳ. — Τὸ μαντεῖον τῆς Δωδώνης, οἱ ἡμίονοι καὶ ἡ ὑπερηφάνεια τῶν ἱππῶν. — Τίνι τρόπῳ ἡ Γαλλία ἀποφεύγει τὰς φωνάς. — Ἡ ἀναστάσις τῶν μαγείρων καὶ τῶν παρεπομένων. — Σεισμός τηλεφωνικός.

Διατρέχομεν τὰς ἡμέρας τῶν ἐξετάσεων, τὰς ἡμέρας καθ' ἃς πάλλουσι βιαίως τόσκι μυριάδες μικρῶν καρδιῶν, καθ' ἃς συνάπτονται τόσκι κρίσιμοι ἀγῶνες μετὰ τῶν

στρατιῶν, τῶν πυγμαίων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μαχητῶν ἀφ' ἐνός, καὶ τῶν στρυφνῶν καὶ δυσνοήτων περιούδων τῶν ἀρχαίων συγγορφῶν καὶ τῶν γριφιδῶν ἀλγεθρικῶν παρυστάσεων ἀφ' ἑτέρου, ἔχουσιν συνεπίκουρα καὶ ὅλα τὰ λατινικὰ συγγήματα καὶ τὰ λοιπὰ μορμολύκεια τῆς μαθησεως. ἅτινα ἐφεῦρον οἱ σοφοὶ προσβύται πρὸς τυραννίαν τῆς ἐφήβου ἡλικίας. Ἀλλ' ἐνθ' συνήθως οἱ ἀγῶνες οὗτοι παρέρχονται ἀμνημόνευτοι, ἐξ ἐναντίας ἀνιχθήσαν εἰς περιωπὴν ἐθνικοῦ γεγονότος αἱ ἄρτι λήξασαι ἐν Ταταίῳ ἐξετάσεις τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου, ἐπὶ ἡμέρας διαρκέσασαι καὶ γινόμεναι σχεδὸν δημοσίᾳ ἕνεκα τοῦ πλήθους τῶν παρευρεθέντων ἐπισήμων ὑποκειμένων. Ἐκ τῶν ἐξετάσεων κατεδείχθη ὅτι μέριμνα συνετὴ καὶ ἐπιμέλεια ἐνδελεχῆς κατεβλήθη ὅπως ὁ διάδοχος τοῦ ἐλληνικοῦ θρόνου τύχῃ παιδείας εὐρείας καὶ ἐλληνοπρεποῦς, ὁμοφώνως δὲ καὶ ἐνθουσιωδῶς περὶ τῆς φιλομαθείας, τῆς ἐμδριθείας καὶ τοῦ τελείου καταρτισμοῦ αὐτοῦ ἐμαρτύρησαν οἱ διάφοροι αὐτοῦ καθηγηταί, οἵτινες, ἀφ' ὑπέδωλον εἰς ἐξετάσεις τὸν βασιλικὸν αὐτῶν μαθητὴν, ὑπεβλήθησαν καὶ αὐτοὶ ἀνὰ εἰς εἰς ἐξετάσεις ὑπὸ τῆς περιέργου δημοσιογραφίας, ἀνταποκρινομένης εἰς τὴν περιέργειαν καὶ τὸ ζῶηρόν ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ· μολονότι κακέντραχεῖς τινες παρετήρησαν ὅτι πᾶσα περὶ τοῦ ἐναντίου μαρτυρία καὶ τολμηρὰ θὰ ἦτο καὶ ἥκιστα θὰ συνεβιβάζετο μετὰ τὴν περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτῶν ὑπόληψιν.

Τὸ γεγονός ἀπέκτησεν ἐφέτος σημασίαν ἔκτακτον, διότι συμπληροῦται ἤδη ὀλοσχερῶς ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ νεαροῦ ἡγεμονόπαιδος καὶ διότι μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐνηλικισμένος οὗτος ἀναλαμβάνει θέσιν σημαίνουσαν εἰς τὸ Κράτος, ἂν οὐχὶ δικαιώματι τίτλου ἐπισήμου, δικαιώματι ὅμως βεβαίως τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν πόθων ἃς στηρίζει ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἐλληνικὸς λαός. Τὸ ἔθνος συγχαίρει γηθυσύνως τῷ νεαρῷ βλαστῷ τοῦ ἐλληνικοῦ θρόνου καὶ τοῖς σεβαστοῖς αὐτοῦ γονεῦσι, μίαν δ' ἐκφέρει μύχιον εὐχὴν ὅπως ἡ ἐκ τῶν ἐξετάσεων ἐμπνευσθεῖσα τοῖς πᾶσι πεπιύθησις λαμπρῶς ἐπικυρωθῇ, ἐν ἡμέρᾳ μὴ ἀρεστώσῃ, ἐκεῖ εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης, ὅπου τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δουλώσεώς του οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπαυσε ἀναιρεπολοῦν νὰ ἴδῃ ποτὲ διαφυστεφῇ τὸν ἡγεμόνα του.

Ἡ ἐγένετο δὲ ἀφορμὴ καὶ ἐξετάσεις τοῦ διαδόχου ν' ἀκούσθωσιν ἰσως διὰ πρώτην φορὰν ἐν τῇ βασιλικῇ ἐπικύλει τοῦ Ταταίου λόγοι βαρυσήμαντοι, ρήματα ὑψηλῆς ἐννοίας, ἅτινα θὰ ἐμπλήσωσιν εὐφροσύνης πᾶσαν ἐλληνικὴν καρδίαν. Ὅτε ὁ βασιλεὺς συγκεκινημένος ἐξέφρασε τὰς εὐχριστίας του πρὸς τοὺς καθηγητάς τοῦ υἱοῦ του καὶ ἐπέρριψε διαβεβαιῶν ὅτι αὗτος «θέλει πάντοτε ἐκτελεῖν τὸ καθήκόν του πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἔθνος μετ' ἀγάπης καὶ πίστεως», ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούνης ἐγερθεὶς καὶ λύσας τὸν γλωσσδέτην τῆς διπλωματικῆς περισκέψεως ἀπήντησε δι' εὐγλωττοῦ προπόσεως μεστῆς ὑψηλῶν ἐννοιῶν φιλοπατρίας. Σημῶσαν μεγάλην ἰδίως εἶχον οἱ λόγοι του ὅτε εἶπεν ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων παρέχει ἐαυτὸν κέντρον ἐνότητος εἰς τὸν κατεσπαρμένον Ἑλληνισμόν, καὶ ὅτι ἐκπληροῖ διπλὴν λειτουργίαν, τὴν τοῦ Συνταγματικοῦ βασιλέως, οὔτινος ἡ ἀρχὴ ἐπεκτείνεται ὅσον καὶ τὸ Κράτος καὶ τὴν τοῦ Ἑλλήνος βασιλέως, διέποντος τὰς τύχας τῶν πέραν τῶν συνόρων, ὅσοι αὐτὸν ἀνιχνωρίζουσιν Ἑθνικὸν Ἀρχοντα, ἀνευ νομίμου ὑποχρεώσεως, ἀλλ' ἐξ ὑποχρεώσεως τῆς καρδίας.

Οἱ λόγοι οὗτοι καὶ αἱ φιλοφρονήσεις τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν πρωθυπουργόν ἦσαν ἱκανοὶ νὰ ἐμβάλωσιν εἰς ἀνησυχίαν

καὶ πειρασμὸν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ξένων δυνάμεων καὶ μάλιστα τῆς ὁμόρου, καὶ αὐτὴν τὸν κ. Δηλιγιάννην — πρὸ πάντων αὐτῶν — ἄπορον δὲ τῇ ἀληθείᾳ πῶς ὁ ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτευσεως ἀκόμη δὲν ἤρχισε, μετὰ τοιοῦτο καταφανὲς σκάνδαλον, νὰ καταγγέλλῃ διὰ τῆς Πρωίας τὰς ἐν τῇ αὐτῇ τελευμέναις μηχανογραφίας!

... Ἐν τούτοις ὁ κ. Δηλιγιάννης, παρὰ τὰ διὰδουθέντα περὶ πρυσευχοῦς αὐτοῦ περιοδείας ἀνὰ τὴν Εὐρώπην, παραμένει ἐτι ἐν τῇ πρωτεύουσῃ. Καὶ περὶ αὐτοῦ προσέτι τοῦ βασιλέως ἐλέγχθη ὅτι ἐφέτος, μολοντί ὁ καύσων δεικνύει ἀγριωτάτας διαθέσεις, παραιτεῖται διὰ πρώτην φοράν μετὰ τόσα ἔτη τοῦ ἀπαραιτήτου εἰς Εὐρώπην ταξιδίου του. Τὰ συμπτώματα ταῦτα σχολιάζονται παρὰ πολλῶν, ἀλλὰ τὸ πλείστην ἐμπούσῃ ἀπορίαν ταξιδίδιον ἦτο τὸ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου, αἰφνιδίως καὶ σχεδὸν κρυφίως ἀπελθόντος εἰς... Ἡπειρον. Τί ζητεῖ ἄρα γε ὁ κλεινὸς ἐκ Μολάων πολιτευτῆς εἰς τὴν ὄρεινὴν χώραν ἐνθα δὲν φέονται βεβαίως τὰ κοκκινογούλια; Ζητεῖ ν' ἀκούσῃ ἄρα γε χρησμέν ἀπὸ τὸ μαντεῖον τῆς Δωδώνης περὶ τῆς μελλούσης πολιτικῆς πορείας του; Ζητεῖ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς ὄχθας τοῦ Ἀχέροντος ἢ νὰ βυλιδωσκοπῇ τὰς διαθέσεις τῶν Ἀλβανῶν; Ὁ σκοπὸς τοῦ ταξιδίδιου εἶνε βεβαίως μυστηριώδης, μὴ λησμονώμεν ὅμως ὅτι ἡ Ἡπειρος εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα τῶν Ἀρματωλῶν καὶ ὅτι διὰ μικρὰς μεταβολῆς γραμμάτων ἢ τάξις αὕτη συνδυάζεται πολὺ μὲ τὸν πολιτικὸν βίον τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου.

... Τὸ μαντεῖον τῆς Δωδώνης, οὗ ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, δὲν θὰ ἦτο ἱκανὸν νὰ δώσῃ χρησμὸν ὁπωσὺν σαφῆ ὑπ' ὅφει ἔχον τὴν παρούσαν τούτων ἀντιφατικὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν. Ἐνῷ ἐκφέρουσιν ὅλοι φόβους περὶ πρυσευχοῦς συγκρούσεως, ἀπολύονται οἱ ἡμίσεις τῶν ἀνδρῶν τοῦ στρατοῦ καὶ πωλοῦνται οἱ ἡμίονοι... εἰς τοὺς Τούρκους! — τί πολυπαθεῖς ἡμίονοι! Πρὸς τούτοις ἐπιδιώκεται ἡ συντέλεις ἔργων εἰρήνης, ἔργων τιμῶντων τὰς καλὰς προθέσεις μας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν μέχρι τοῦδε γενομένην πρὸς πρόοδον ἐνέργειάν μας. Οὕτως εἰς τὰς ἐφημερίδας προχθὲς ἐδημοσιεύθη τηλεγράφημα τοῦ ἐπάρχου Καλαβρύτων, ἐνθουσιωδῶς ἀναγγέλλοντος ὅτι ἐφθασεν ἐκεῖ ἡ πρώτη ἀμαξία διὰ τῆς νεωστὶ χαρταχθείσης ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Καλαβρυτὰ!

Φανταζόμεθα τὴν δικαίαν ὑπερηφάνειαν τῶν ἱππῶν τῆς ἀμαξίης ἐκείνης προηρισθέντων ὑπὸ τῆς Προνοίας νὰ φέρωσι τὸν πολιτισμὸν εἰς τὰ Καλαβρυτὰ, μετὰ ἐξήκοντα ὅλα ἔτη ἀπὸ τῆς ἀπολευθερώσεως τῆς χώρας ἐκ τοῦ ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ!

... Ὁ πέως παρ' ἡμῖν πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κόμης δὲ Μουὺ ἀπέρχεται προηγούμενος εἰς τὴν πρεσβείαν τῆς Ρώμης, εἰσέτι ὅμως δὲν ὠρίσθη ὁ διάδοχός του. Ἐκ θετικῆς πηγῆς πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ διορισμὸς τούτου θὰ βραδύνη εἰσέτι, ἐπειδὴ ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, σωφρονισθεῖσα ἐκ τῶν τελευταίων γεγονότων, σκοπεῖ ν' ἀνεύρῃ καὶ ν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα πρεσβευτὴν κωφάλαλον διὰ νὰ μὴ δύνανται νὰ λέγωσιν οἱ Ἕλληνες πρωθυπουργοὶ ὅτι ἀκούουσι παρ' αὐτοῦ φωνὰς τὰς ὁπίας δὲν ἐκφέρει.

... Αἱ ἀστεϊότητες τοῦ τύπου.

Εἰς μίαν τῶν μαγειρικῶν συνταγῶν τοῦ 10' Αἰῶνος περὶ κατσκευῆς τῆς μαγιονέζας περιέχεται αὐτολεξεί ἡ ἐξῆς φράσις: «Ἀκυλούθως ρίπτετε 59 δράχμα λάδι»...

Φαντάσθητε τὴν τρομακτικὴν θέσιν τῆς οἰκοδεσποίνης ἢ τῆς μαγείρου, ἐὰν ρίψῃ κατὰ τύχην μόνον 58 ἢ 60 δρᾶ-

μα εἰλαίου!.. Καὶ τί θὰ γείνη τότε ἡ μαγιονέζα;.. τι θὰ γείνη ἡ οἰκιακὴ εἰρήνη;

Ὁμολογουμένως ἡ συνάδελφος ἀπεφάσισε νὰ ἐπιφέρει μαγὰλην ἀναστάτωση... εἰς τὰ μαγειρεῖα τῶν ἀναγνωστῶν τῆς, ἣτις φυσικὰ θὰ ἔχῃ ἀντίκτυπον καὶ εἰς τὰ ἐντόσθια αὐτῶν.

... Τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον εἶνε ἱστορικόν, δεικνύει δὲ ὅτι αἱ νεώτεροι θαυμασταὶ ἐφευρέσεις τοῦ πολιτισμοῦ οὐδ' ὅπως ταράττουσι τοὺς κανόνες τῆς κοινωνικῆς ἱεραρχίας, ὡς μερικοὶ διατείνονται.

Ὁ διευθυντὴς ἐταιρείας τινὸς συνεννοεῖται τηλεφωνικῶς ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις γραφείου μετὰ τοῦ ἐν Κηφισίᾳ ἐπιστάτου. Ἀφοῦ δὲ τῷ ἔδωκε τὰς ἀναγκαίους διαταγὰς τῷ λέγει εἰς τὸ τέλος:

— Χαῖρε!

Ὁ δὲ ἐπιστάτης ἀπαντᾷ:

— Προσκυνῶ!

Καὶ ἐκβάλλει εὐσεβάστως τὸν πῖλόν του πρὸ τῆς τηλεφωνικῆς συσκευῆς.

Ἡρώδης ὁ Ἁττινός

ΘΕΑΤΡΑ

(Νεκρολογία).

Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος ἐκάθησα καὶ ἐθρήνησα ὡς Ἰερειῆς.

Ἐξῆλθον χάριν ψυχγωγίας καὶ ὅπως ἀναπνεύσω τὴν ἐσπερινὴν δρόσον. Ἐκεῖ πρὸς τὸ τέρμα τοῦ πεδίου τῶν Στύλων ὅπου συγκεντρῶνται τὰ σελιγίζοντα ρῶτα, ὅπου συνωθεῖται τὸ πλῆθος, ὅπου διασταυροῦνται αἱ περιπολίαι, ὅπου διαγωνίζονται διὰ τοῦ λάρυγγος οἱ πωληταὶ τῶν κουλουρῶν, τῶν ἀναψυκτικῶν ποτῶν, τῶν κώνων, τοῦ ἀραβοσίτου, ἐκεῖ ἐπαυρῆσθην ἀσυνειδήτως καὶ ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῆς βραδέως ἀνατειλάσης σελήνης εἶδον τοπογραφίαν ξενοφανῆ καὶ ἀήθη. Δὲν ὑπῆρχε πλέον περιβόλος οὔτε κυκλίδες, ἀλλ' ἐλευθέραις τισ μικρὰ πλατεῖα, καὶ εἰς τὴν μίαν πλευρὰν αὐτῆς ἀμορφον ἀκόμη ὁδοῦ σχῆμα· τὰ ἐπιπροσθεῖντα αὐτῇ ἀρχαῖα δένδρα ἔσειον μελαγχολικῶς τὰ φύλλα ὡς νὰ προσηθάνοντο τὸν κτύπον τοῦ μέλλοντος ὅσον οὕτω ν' ἀποκόψῃ αὐτὰ πελέκειος. Εἰς τὸ βάθος μύλις διεκρίνετο ἀμυρόν καὶ συγκεχυμένον συμπλεγμὰ συντριμμάτων θραυτῶν ξυλίνων, σκηνῶν, παρὰσκηνίων, ἀετωμάτων δὲν ὑπῆρχε πλέον ὁ φεβερὸς ἀγκῶν ὁ ἀπανθρωπῶς προεκτεινόμενος πρὸς τοῦ Ἰλισσοῦ τὴν ὄχθην, ὡς αἰμυλκρῆς Σφιγξ προτείνουσα τοῖς διαβάταις διλήμμα φρικτόν, ἢ νὰ κατακυνηγεῖται ὑπὸ τῶν ἀμαξῶν ἢ νὰ θραύσῃ τὰ σκέλη των πηδῶντες ἐντὸς τῆς χαινούσης τοῦ Ἰλισσοῦ κοίτης.

Ὑπῆρξεν ἡ Νινευί, ὑπῆρξεν ἡ Βαβυλὼν, ὑπῆρξε καὶ ὁ Ἀπόλλων!

Καὶ καθήσας ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος... δηλαδὴ παρὰ τὸ καχεκτικὸν τοῦ Ἰλισσοῦ ρεῖθρον, ἀντικρὺ τοῦ πολυφώτου Μέντζ, ἐνῶ ἀντήχει τὸ ὅσον διεθνὲς τόσον καὶ παρὰτόνον ὄσμα τῶν αἰσδῶν τοῦ Ἀντρου τῶν Νυμφῶν καὶ ἐξερρήγνυντο ἐκ διαλειμμάτων αἱ βρονταὶ τῆς συγκινήσεως τοῦ πλῆθους, ἐμνήσθη ἡμερῶν ἀρχαίων καὶ ὠνειροπόλησα.

Καὶ ἐπικνεῖδον νοερῶς τὴν ἔρημον ἑκτασιν τῶν Στύλων—